

Kľúčové slová: disciplinárne previnenie; zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu; priet'ahy v konaní

Právna veta

Pokiaľ podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. je disciplinárnym previnením samotný priet'ah (referujúc na ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. ukladajúce sudcovi povinnosť konať plynulo bez zbytočných priet'ahov), tak ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. je koncipované tak, že priet'ah je následkom iného zaviného konania sudcu, ktoré je závažným disciplinárnym previnením. Ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. nemá slúžiť na postihovanie priet'ahov „vyššej intenzity“.

[rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 32 D 4/2021 z 31. marca 2022: predsedníčka senátu JUDr. Anita Filová, sudcovia JUDr. Marián Fečík a JUDr. Michal Matulník, PhD. (sudca spravodajca), prísediace sudkyne JUDr. Zdenka Benčíková a JUDr. Jitka Johana Hasíková]

Z odôvodnenia rozhodnutia disciplinárneho senátu

1. Návrhom zo dňa 27. februára 2018, ktorý bol disciplinárnemu senátu doručený dňa 28. februára 2018 (ďalej len „návrh ministerky spravodlivosti“), sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) domáhala rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal sudcu V. I. N. K. S. I. (ďalej len „disciplinárne stíhaný sudca“) vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z. z.“).

2. Ministerka spravodlivosti svoj návrh skutkovo vymedzila nasledovne: (i) ako sudca V. I. N. vo veci vedenej pod sp. zn. 36/C/48/2012 na uvedenom súde svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 36/C/48/2012 spôsobil zbytočné priet'ahy tým, že na pojednávaní dňa 9. marca 2016 odročil termín pojednávania na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku, pričom až uznesením č. k. 36/C/48/2012-290 z 26. januára 2018 nariadil znalecké dokazovanie, čím bol v danom období vo veci absolútne nečinný a spôsobil priet'ah v trvaní viac ako 22 mesiacov; (ii) ako sudca V. I. N. vo veci vedenej pod sp. zn. 26Cb/270/2009 na uvedenom súde svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 26Cb/270/2009 spôsobil zbytočné priet'ahy, keď potom čo mu bol spis predložený 21. októbra 2015, bol až do úpravy z 30. augusta 2017 pre spisovú kanceláriu na vytýčenie termínu pojednávania na 25. októbra 2017 vo veci nečinný a spôsobil priet'ah v trvaní viac ako 22 mesiacov; (iii) (...) v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 26Cb/242/2010 spôsobil zbytočné priet'ahy, keď na pojednávaní dňa 1. júna 2016 odročil pojednávanie na neurčito bez uvedenia dôvodu, čím porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 119 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 a ďalší termín pojednávania vytýčil až úpravou zo dňa 29. januára 2018 na deň 14. apríla 2018, čím v danom období bol vo veci absolútne nečinný a spôsobil priet'ah v trvaní viac ako 19 mesiacov; (iv) (...) v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 26Cb/300/2010 po úprave súdnej tajomníčky zo dňa 6. augusta 2014, ktorá mu predložila spis na rozhodnutie v súvislosti s odvolaním

podaným žalobcom a jeho následným späťvzatím, dal pokyn vyššiemu súdnemu úradníkovi dňa 29. januára 2018, aby rozhodol o náhrade trov konania, čím v danom období bol vo veci absolútne nečinný a spôsobil priet'ah v trvaní viac ako 41 mesiacov.

3. (...) Disciplinárna vec disciplinárne stíhaného sudcu bola pôvodne predložená Disciplinárnemu senátu Súdnej rady Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 2Ds/2/2018. Rozhodnutím disciplinárneho senátu č. k. 2Ds/1/2018-46 z 23. novembra 2018 došlo, s odkazom na ustanovenie § 21 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s §150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, k spojeniu disciplinárnej veci vedenej pod sp. zn. 2Ds/2/2018 a 2Ds/1/2018 (konanie o návrhu predsedu V. I. N. na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne stíhanému sudcovi pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. podanému dňa 15. februára 2018). Po nadobudnutí účinnosti disciplinárneho súdneho poriadku bola disciplinárna vec náhodným výberom pridelená disciplinárnemu senátu 32 D najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná pod spisovou značkou 32D/4/2021.

5. (...) Následne sa disciplinárne stíhaný sudca k návrhu ministerky spravodlivosti vyjadril na ústnom pojednávaní disciplinárneho senátu konanom (pred nadobudnutím účinnosti disciplinárneho súdneho poriadku a pred pridelením veci disciplinárnemu senátu 32 D najvyššieho správneho súdu) dňa 25. júna 2020.

6. Najvyšší správny súd v disciplinárnej veci nariadil ústne pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 31. marca 2022. V úvode ústneho pojednávania sa predsedníčka disciplinárneho senátu prítomných účastníkov, aplikujúc ustanovenia § 331 a nasl. Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku, dopytovala či majú záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. Vzhľadom na pozitívnu odpoveď všetkých zúčastnených účastníkov, poverená zástupkyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), po prerušení pojednávania na nevyhnutnú dobu, predniesla návrh dohody o vine a treste. Tento návrh zodpovedal, čo sa týka skutkových okolností, návrhu ministerky spravodlivosti, ktorá konanie disciplinárne stíhaného sudcu kvalifikovala ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z.. Poverená zástupkyňa ministerstva navrhla, aby najvyšší správny súd schválil dohodu o vine a treste v tom znení, že bude disciplinárne stíhanému sudcovi uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie troch mesiacov. Potom, ako bol disciplinárne stíhaný sudca poučený s odkazom na ustanovenie § 334 ods. 1 Trestného poriadku a po tom, ako na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal „áno“ rozhodol najvyšší správny súd tak, že navrhovanú dohodu o vine a treste neschválil, keďže túto nepovažoval za spravodlivú. Dôvod pre neschválenie dohody o vine a treste videl najvyšší správny súd v tom, že mal pochybnosti o správnosti kvalifikácie skutkov uvedených v návrhu ministerky spravodlivosti ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z..

7. Vzhľadom na skutočnosť, že najvyšší správny súd neschválil navrhovanú dohodu o vine a treste, vyzvala následne predsedníčka disciplinárneho senátu poverenú zástupkyňu ministerstva, aby predniesla disciplinárny návrh. Poverená zástupkyňa ministerstva predniesla disciplinárny návrh v zhode s jeho písomným vyhotovením, ktoré možno v podstatnom zhrnúť nasledovne. Vychádzajúc z podrobného opisu prieťahov v konaniach vedených pod sp. zn. 36C/48/2012, 26Cb/270/2009, 26Cb/242/2010 a 26Cb/300/2010 ministerka konštatovala postup disciplinárne stíhaného sudcu v rozpore s ustanovením § 100 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedla, že „... sa nejedná o konania právne zložité, ale o veci, ktoré podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Hmotnoprávna a procesná úprava postupu súdu vo veciach je obsiahnutá v Obchodnom zákonníku a Občianskom súdnom poriadku. Výklad a používanie týchto právnych predpisov sú stabilizované v rozsiahlej judikatúre.“ Po sumarizácii aplikovateľných

právných predpisov a (všeobecnej) analýze účelu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky dospela k záveru, že „Zo zisteného stavu mám za to, že u K.. I. nejde o situáciu, keď sudca, ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, by objektívne nebol schopný vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v doposiaľ nerozhodnutých veciach priebežné úkony, smerujúce k ich rozhodnutiu.“. Ďalej dôvodila, že „Na základe prehľadu reštančných vecí bolo zistené pochybenie K.. I., t. j. vznik prietahov v konaní v 10 súdnych konaniach, pričom predseda V. I. N. vo svojom vyjadrení k jednotlivým sudcom okresného súdu zo dňa 29.01.2018 k osobe K.. I.Č. uviedol, že dlhodobo dosahuje štandardné výkony, a preto v súvislosti s klesajúcim stavom nevybavených vecí v jeho oddelení, nepovažoval za opodstatnené jeho disciplinárne stíhanie.“. Uviedla, že „Napriek pôvodnému vyjadreniu predsedu súdu, bola dňa 15.02.2018 Ministerstvu spravodlivosti SR doručená kópia disciplinárneho návrhu predsedu V. I.A. N. proti K.. I. zo dňa 14.02.2018 za konania, ktoré sa Ministerstvu spravodlivosti SR taktiež pôvodne javili ako problematické, resp. mali byť poznačené neodôvodnenými prietahmi v konaní.“ Dospela teda k záveru, že „Vzhľadom na uvedené, zastávam názor, že v prípade K.. I. prichádza do úvahy posúdenie jeho konania, resp. nečinnosti, ako závažné disciplinárne previnenie. Zároveň poukazujem na to, že zákonný sudca konal v konaniach uvedených v bodoch I., III. a IV. návrhu až po tom, ako ministerstvo žiadalo predsedu okresného súdu o chronológiu úkonov vo vyššie uvedených súdnych spisoch ...“. Na záver ešte ministerka spravodlivosti uviedla, že „Zastávam názor, že pochybenie K.. I. nie je ojedinelé, o čom svedčí nielen tento návrh, ale aj návrh predsedu okresného súdu, a aj preto som nemohla jeho konanie posúdiť „iba“ ako disciplinárne previnenie, s ohľadom na počet konaní, v ktorých spôsobil zbytočné prietahy a samotnú dĺžku týchto prietahov v trvaní niekoľko rokov.“.

8. Následne sa k návrhu ministerky vyjadril disciplinárne stíhaný sudca, ktorý k jednotlivým skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, v podstatnom uviedol nasledovné. K prietahom v konaní vedenom pod sp. zn. 36C/48/2012 uviedol, že predmetom sporu bolo zaplatenie ceny za dielo, pričom pojednávanie bolo odročené z dôvodu potreby vyhotovenia znaleckého posudku. Disciplinárne stíhaný sudca ďalej v tejto súvislosti uviedol, že „Išlo o komplikovanejší znalecký posudok, uznesenie by som pravdepodobne vyhotovoval ja, aj keby som mal VSÚ. Mal som spisy, ktoré som mal pridelené, boli u mňa v kancelárii, mal som ich nakôpkované po zemi, podľa toho, aké úkony sa tam mali robiť. Na tento spis som zabudol. Nepamätal som si ho.“ K prietahom v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/270/2009 uviedol, že „... išlo o zaplatenie peňažnej sumy, kde sa menil žalovaný, ktorú zmenu navrhol žalobca po vykonanom dokazovaní. Následne pripustená žalovaná v 2. rade nebola kontaktovateľná, mala iné konanie na súde, z ktorého som zistil adresu. Ona sa opakovane sťahovala, kvôli nedostatku majetku, avšak bola pripravená platiť, aj platila, bola ochotná sa dohodnúť, to bol dôvod, prečo som si povedal, že uprednostním, keď sa dohodnú žalobca a žalovaná v 2. rade.“. V súvislosti s prietahmi v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/242/2010 na otázku prečo na pojednávaní konanom dňa 1. júna 2016 odročil pojednávanie na neurčito bez uvedenia dôvodu (podľa zápisnice z predmetného pojednávania sa na pojednávanie nedostavil ani žalobca ani právny zástupca žalovaného) uviedol, že „Toto bola čisto moja chyba, ja som si ten spis pamätal tak, že je tam zmena žaloby, čo do skutkového stavu, ktoré uznesenia ja vyhotovujem, resp. v mojom oddelení sa vyhotovujú a založil som spis na nesprávnu kôpku.“. Nakoniec k prietahom v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/300/2010 uviedol, že „... tam som v rozsudku rozhodol o náhrade trov konania výrokom, že som určil percento, keďže vtedajšie ustanovenie § 141 alebo § 142 ods. 7 OSP to umožňovalo s tým, že následne rozhodnem o výške. Spis zostal u mňa resp. po krátkom obehu sa ku mne opäť dostal, ale rozhodnutie o výške tie som robil, keď nehorela iná práca.“.

9. Disciplinárne stíhaný sudca sa na ústnom pojednávaní vyjadril taktiež k preťaženosti jeho súdneho oddelenia, keď na otázku, či nad rámec svojho upozornenia adresovaného predsedovi V. I. N. zo dňa 19. mája 2014 upozorňoval na neprimerané pracovné zaťaženie uviedol, že „Okrem tejto signalizácie som na preťaženosť neupozorňoval, ak nerátame, že sa na poradách konštatovalo jednak,

že máme Senecký okres do roku 2013 a potom sa konštatovali veľké zostatky v oddeleniach. Ja som sa ešte snažil vyriešiť situáciu s VSÚ, lebo som subjektívne vnímal problémy v oddelení, napr. tým, že som nebol zvyknutý si nepamätať všetky spisy, tu v Pezinku v rozhodnom období som si ich nepamätal.“. Uviedol, že preťaženosť a personálna poddimenzovanosť boli notorietaami bežne spomínanými na poradách, pričom na túto skutočnosť vtedajší predseda súdu upozorňoval ministerstvo a zároveň v tejto súvislosti uviedol, že „... sme boli delegácia zo súdu priamo na MS SR oboznamovať s týmto stavom, kde nás prijala príslušná pracovníčka.“.

10. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2022 najvyšší správny súd vykonal dokazovanie jednak výsluchom navrhovateľa (poverenej zástupkyne ministerstva) a disciplinárne stíhaného sudcu (tak ako je uvedené v bodoch 7 až 9 vyššie), oboznámil sa s obsahom spisov vedených na V. I. N. pod sp. zn. 36C/48/2012, 26Cb/270/2009, 26Cb/242/2010 a 26Cb/300/2010 a oboznámil obsah spisu a listinné dôkazy, z ktorých osobitne vyhodnotil (tak ako je uvedené nižšie) nasledovné: (i) listina označená ako „Prehľad vybavovania agendy - K.. I.“ vzťahujúca sa na roky 2011 až 2017 z 18. januára 2017 (č. l. 8); (ii) listina označená ako „Prehľad nápadu a vybavovania agendy sudcu K.. S. I. za obdobie rok 2011-2018“ z 11. júna 2019 (č. l. 44); (iii) ročné štatistické výkazy sudcu K.. S. I. za roky 2011 až 2018 (č. l. 46 až 53); (iv) podanie K.. S. I. adresované predsedovi OS PK označené ako „Upozornenie“ z 19. mája 2014 (č. l. 54); (v) Hodnotenie sudcu K.. S.Á. I. Spr. č. 3103/2016 z 9. februára 2017 (č. l. 55); (vi) Správa hodnotiacej komisie z 1. februára 2017 (č. l. 62); (vii) Stanovisko odvolacieho senátu 5Co z 23. novembra 2016 (č. l. 67); (viii) Stanovisko odvolacieho senátu 7Co (č. l. 68); (ix) Stanovisko odvolacieho senátu 8Co (č. l. 69); (x) Stanovisko odvolacieho senátu 9Co (č. l. 70); (xi) Čiastkové hodnotenie podľa § 27d ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. sudcu K.. S. I. za roky 2013, 2014, 2015 zo 16. januára 2017 (č. l. 72); (xii) ročné štatistické výkazy sudcu S.. S. V. za roky 2015 až 2018 (č. l. 116 až 119); (xiii) ročný štatistický výkaz sudcu S.. N. B. za rok 2018 (č. l. 120); (xiv) ročné štatistické výkazy sudcu S.. W. K. za roky 2015 až 2017 (č. l. 121 až 123); (xv) ročné štatistické výkazy sudcu K.. Q. C. za roky 2012 až 2014 (č. l. 124 až 126); (xvi) ročný štatistický výkaz sudcu S.. K. J.Á. za rok 2015 (č. l. 127); (xvii) podanie predsedu súdu označené ako „Vyjadrenie v rámci disciplinárneho konania - 32D 4/2021“ z 28. marca 2022; (xviii) Zápisnica zo zasadnutia sudcovskej rady OS PK zo dňa 7. februára 2017 a (xix) listina označená ako „Sťažnosti K.. S. I.“ z 13. júna 2016. Z vyššie uvedeného najvyšší správny súd zistil nasledovné skutočnosti.

11. V konaní vedenom na V. I. N. pod sp. zn. 36C/48/2012 disciplinárne stíhaný sudca na pojednávaní konanom dňa 9. marca 2016 (zápisnica o pojednávaní - č. l. 284-287) odročil pojednávanie na neurčito s tým, že bude ustanovený znalec na vypracovanie znaleckého posudku. Správou zo dňa 12. marca 2016 (č. l. 288) disciplinárne stíhaný sudca vyzval účastníkov konania, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či majú pochybnosti o nezaujatosti znalkyne Ing. K. K.. Správou zo dňa 23. marca 2016 právny zástupca žalovaného oznámil, že voči znalkyni Ing. K. K. nemá pochybnosti o zaujatosti. Uznesením č. k. 36C/48/2012-290 z 26. januára 2018 disciplinárne stíhaný sudca nariadil znalecké dokazovanie a vypracovaním znaleckého posudku poveril Ing. K.Á. K.. Skutočnosti uvedené v tomto bode vyššie zodpovedajú tvrdeniam ministerky spravodlivosti uvedeným v návrhu ministerky spravodlivosti. Disciplinárne stíhaný sudca tieto skutočnosti nepoprel ani nespochybnil, vyjadril sa k nim tak, ako je uvedené v bode 8 vyššie.

12. V konaní vedenom na V. I. N. pod sp. zn. 26Cb/270/2009 bol disciplinárne stíhanému sudcovi predložený spis dňa 20. októbra 2015 (č. l. 154) a tento vo veci konal až úpravou z 30. augusta 2017 (č. l. 155) pre spisovú kanceláriu na vytýčenie termínu pojednávania na termín 25. október 2017. Skutočnosti uvedené v tomto bode vyššie zodpovedajú tvrdeniam ministerky spravodlivosti uvedeným v návrhu ministerky spravodlivosti. Disciplinárne stíhaný sudca tieto skutočnosti nepoprel ani nespochybnil, vyjadril sa k nim tak, ako je uvedené v bode 8 vyššie.

13. V konaní vedenom na V. I. N. pod sp. zn. 26Cb/242/2010 disciplinárne stíhaný sudca na pojednávaní konanom dňa 1. júna 2016 (zápisnica o pojednávaní - č. l. 123-124) odročil pojednávanie na neurčito. Disciplinárne stíhaný sudca vo veci ďalej konal až úpravou z 29. januára 2018 (č. l. 125) pre spisovú kanceláriu na vytýčenie termínu pojednávania na termín 16. apríl 2018. Skutočnosti uvedené v tomto bode vyššie zodpovedajú tvrdeniam ministerky spravodlivosti uvedeným v návrhu ministerky spravodlivosti. Disciplinárne stíhaný sudca tieto skutočnosti nepoprel ani nespochybnil, vyjadril sa k nim tak, ako je uvedené v bode 8 vyššie.

14. V konaní vedenom na V. I. N. pod sp. zn. 26Cb/300/2010 bol disciplinárne stíhanému sudcovi predložený spis dňa 6. augusta 2014 (č. l. 234) a tento vo veci konal až úpravou z 29. januára 2018 (č. l. 235) pre vyššieho súdneho úradníka, aby rozhodol o náhrade trov konania. Skutočnosti uvedené v tomto bode vyššie zodpovedajú tvrdeniam ministerky spravodlivosti uvedeným v návrhu ministerky spravodlivosti. Disciplinárne stíhaný sudca tieto skutočnosti nepoprel ani nespochybnil, vyjadril sa k nim tak, ako je uvedené v bode 8 vyššie.

15. Najvyšší správny súd v konaní v prvom rade skúmal zachovanie premlčacích lehôt uvedených v § 120 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase (ktorému obsahovo zodpovedá ustanovenie § 14 disciplinárneho súdneho poriadku), pričom zistil, že návrh ministerky spravodlivosti bol podaný včas, teda pred uplynutím jednoročnej subjektívnej lehoty a trojročnej resp. päťročnej objektívnej lehoty. Moment začatia plynutia subjektívnej lehoty ministerky spravodlivosti najvyšší správny súd ustálil (rovnako ako ministerka spravodlivosti vo svojom návrhu) na deň 31. augusta 2017, kedy bolo ministerstvu doručené podanie W. T. (sekretariát V. I. N.), ktorého prílohou boli prehľady súdnych spisov starších ako päť rokov v agende C a Cb.

16. Na základe skutočností uvedených v bodoch 11 až 14 vyššie dospel najvyšší správny súd k záveru, že skutky, tak ako sú tieto opísané v návrhu ministerky spravodlivosti sa stali. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že sudca vo vyššie uvedených veciach a v rozsahu vyššie opísanom svojou nečinnosťou porušil svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., v zmysle ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Vo všetkých uvedených veciach sa, podľa názoru najvyššieho správneho súdu, sudca dopustil porušenia povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. pričom išlo na jeho strane o subjektívne zavinenie na nedbanlivostnej úrovni. Z hľadiska posudzovania zavinenia (subjektívnej stránky) je potrebné uviesť, že konania (resp. nečinnosť) disciplinárne stíhaného sudcu je nutné vyhodnotiť ako zavinené, nakoľko ide o dlhoročného sudcu, ktorý vedel, že nekonaním vo veciach plynulo porušuje právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

17. Najvyšší správny súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia tak, ako ju prezentovala vo svojom návrhu ministerka spravodlivosti. Ministerka spravodlivosti vo svojom návrhu kvalifikovala skutočnosti opísané v skutkovom vymedzení návrhu ministerky spravodlivosti ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. a navrhla, aby najvyšší správny súd disciplinárne stíhanému sudcovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch a prísediach, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 4 mesiacov. Ministerka spravodlivosti právnou kvalifikáciu (závažné disciplinárne previnenie) odôvodnila v podstatnom nasledovne: *„Zastávam názor, že pochybenie Mgr. I. nie je ojedinelé, o čom svedčí nielen tento návrh, ale aj návrh predsedu okresného súdu, a aj preto som nemohla jeho konania posúdiť „iba“ ako disciplinárne previnenie, s ohľadom na počet konaní, v ktorých spôsobil zbytočné prieťahy a samotnú dĺžku týchto prieťahov v trvaní niekoľko rokov.“*

18. Najvyšší správny súd disciplinárne previnenie disciplinárne stíhaného sudcu vyhodnotil ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.. Vychádzal pritom z nasledovného. Samotná ministerka spravodlivosti rozlišuje a pripúšťa kvalifikáciu priesahu ako disciplinárneho previnenia aj podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z., aj podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z., rozlišujúcim kritériom (aplikujúc optiku návrhu ministerky spravodlivosti) je jednak dĺžka priesahu/priesahov, jednak skutočnosť, že proti disciplinárne stíhanému sudcovi je vedené aj ďalšie disciplinárne konanie. Uvedené je vyjadrené konštatovaním „*preto som nemohla jeho konania posúdiť „iba“ ako disciplinárne previnenie, s ohľadom na počet konaní, v ktorých spôsobil zbytočné priesahy a samotnú dĺžku týchto priesahov*“. Takéto kritériá však nemajú relevantné významové zakotvenie v príslušných ustanoveniach zákona č. 385/2000 Z. z.. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. je disciplinárnym previnením zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu. Podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. je závažným disciplinárnym previnením zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priesahu v disciplinárnom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. je disciplinárnym previnením samotný priesah (referujúc na ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. ukladajúce sudcovi povinnosť konať plynulo bez zbytočných priesahov), tak ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. je koncipované tak, že priesah je následkom iného zavineného konania sudcu, ktoré je závažným disciplinárnym previnením. Ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. teda nemá slúžiť na postihovanie priesahov „*vyššej intenzity*“.

19. Najvyšší správny súd nad rámec vyššie uvedeného uvádza, že sa s podstatou (materiálnou) posúdenia skutkov zo strany ministerky spravodlivosti nestotožnil ani vzhľadom na skutočnosti, ktoré vystali v priebehu disciplinárneho konania, a ktoré vyplývajú z obsahu spisu, osobitne z obsahu listín oboznamovaných na ústnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2022 (viď bod 10 vyššie). Najvyšší správny súd tieto skutočnosti (podrobnejšie opísané nižšie) jednak zohľadnil pri úvahách o možnej aplikácii ustanovenia § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., ale najmä pri ukladaní disciplinárneho opatrenia.

20. Najvyšší správny súd, v intenciách naznačeného, za relevantné považoval najmä nasledovné oblasti: (i) celkovú vyťaženosť disciplinárne stíhaného sudcu, počet rozhodnutých vecí v kontexte celkového nápadu a prerozdelenia vecí, (ii) informovanie disciplinárne obvineným sudcom o preťažnosti jeho súdneho oddelenia a všeobecná známosť o neprimeranom množstve pridelených vecí v spojení s nápadom nových vecí, ako aj o nedostatočnom personálnom obsadení súdneho oddelenia a (iii) pozitívne hodnotenie práce disciplinárne stíhaného sudcu, či už hodnotiacou komisiou, senátmi odvolacieho súdu alebo predsedom súdu.

21. Najvyšší správny súd, vychádzajúc z obsahu spisu (napr. dokument označený ako „*Prehľad nápadu a vybavovania agendy sudcu Mgr. S. I. za obdobie rok 2011 - rok 2018*“ z 11. júna 2019; č. l. 44-45, alebo ročné štatistické výkazy disciplinárne stíhaného sudcu za roky 2015 až 2018; č. l. 50-53) mal za preukázané, že disciplinárne stíhaný sudca v relevantnom čase, teda v rokoch 2015 až 2018, rozhodol v nasledovnom počte vecí (pri uvedenom nápade resp. prerozdelení vecí): (i) v roku 2015 rozhodol v 595 veciach, pričom súčet nápadu a prerozdelených vecí predstavoval v danom roku 1039 vecí; (ii) v roku 2016 rozhodol v 544 veciach, pričom súčet nápadu a prerozdelených vecí predstavoval v danom roku 533 vecí; (iii) v roku 2017 rozhodol v 498 veciach, pričom nápad vecí predstavoval v danom roku 313 vecí a (iv) v roku 2018 rozhodol v 285 veciach, pričom nápad vecí predstavoval v danom roku 84 vecí. Disciplinárne stíhaný sudca na preťaženosť súdneho oddelenia upozorňoval napr. podaním označeným ako „*Upozornenie*“ zo dňa 19. mája 2014 adresovaným predsedovi V. I. N., v ktorom, po sumarizácii zostatkov nevybavených vecí, o. i. uviedol „*Súčasne poukazujem na skutočnosť, že k priesahom v konaniach dochádza už samotným odročením pojednávania, keď najbližší možný*

termín pre veci pojednávané dňa 19.05.2014 v prípade odročenia pojednávania je termín 06.10.2014. Ďalej si tiež opätovne dovoľujem požiadať o pridelenie vyššieho súdneho úradníka do súdneho oddelenia Mgr. S. I., keď v uvedenom súdnom oddelení pridelená vyššia súdna úradníčka ... celkovo vykonáva v hlavných súdnych agendách úkony pre troch sudcov.“. Z výsluchu účastníkov na ústnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2022 mal najvyšší správny súd za preukázané, že preťaženosť súdneho oddelenia disciplinárne stíhaného sudcu bola „notorietou“, teda skutočnosťou vedeniu súdu známou, viackrát pertraktovanou na poradách, pričom preťaženosť súdnych oddelení V. I. N. bola komunikovaná aj osobne zástupcom ministerstva spravodlivosti. Nakoniec (vo vzťahu k preťaženosti súdneho oddelenia disciplinárne stíhaného sudcu) najvyšší správny súd prihliadol aj na jeho vyjadrenie, keď tento na ústnom pojednávaní uviedol, že si zvykol pamätať všetky spisy, avšak v rozhodnom období si ich (z dôvodu veľkých zostatkov) nepamätal.

22. V kontraste s preťaženosťou, vysokým nápadom nových vecí, veľkým množstvom prerozdelených vecí a nakoniec aj počtom rozhodnutých vecí disciplinárne obvineného sudcu v rozhodnom období potom pôsobí jeho hodnotenie [listina označená ako „Hodnotenie sudcu podľa § 151w ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“)“ z 9. februára 2017, Spr. č. 3103/2016 (ďalej len „hodnotenie sudcu“)] vykonané vo februári roku 2017, osobitne obsah jednotlivých podkladov slúžiacich pre hodnotenie sudcu podľa § 27c zákona č. 385/2000 Z. z.. Najvyšší správny súd poukazuje na skutočnosť, že disciplinárne stíhaný sudca bol v roku 2017 hodnotený celkovým počtom bodov 93 výrokom „výborný“. Stanoviská odvolacích senátov (č. l. 65 - 71) boli pozitívne, rovnako ako čiastkové hodnotenie disciplinárne stíhaného sudcu predsedom súdu (č. l. 72), ktorý disciplinárne stíhanému sudcovi prideliť 32 bodov resp. ako správa hodnotiacej komisie z 1. februára 2017 (č. l. 62 - 63) nesúca sa v pozitívnom duchu.

23. Najvyšší správny súd taktiež pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na vyjadrenie predsedu súdu, ktorý vo svojom podaní z 28. marca 2022 (ktorým reagoval na výzvu najvyššieho správneho súdu podľa § 19 ods. 3 disciplinárneho súdneho poriadku na odstránenie nedostatku jeho disciplinárneho návrhu spočívajúceho v neuvedení návrhu na uloženie konkrétneho disciplinárneho opatrenia) uviedol „Ďalej, ako vyplýva z návrhu treba konštatovať, že v týchto rokoch disciplinárne stíhaný sudca pracoval s neprímeraným množstvom vecí, čo vyplývalo predovšetkým z nedostatočne personálneho obsadenia V. I. N.. Najmä táto skutočnosť znižuje mieru zavinenia, a preto z tohto pohľadu, z pohľadu času, ktorý uplynul od disciplinárneho previnenia, ako i dĺžky disciplinárneho konania a jeho účelu navrhujem uznať vinu za disciplinárne previnenie a uložiť trest napomenutia.“.

24. Naopak, najvyšší správny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia nemohol prihliadnuť na skutočnosť (na ktorú poukazovala vo svojom návrhu aj ministerka spravodlivosti), že voči disciplinárne stíhanému sudcovi bolo vedené disciplinárne konanie na základe návrhu predsedu súdu na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne stíhanému sudcovi pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. podanému dňa 15. februára 2018 (vedené pod pôvodnou sp. zn. 2Ds/1/2018), keďže najvyšší správny súd toto disciplinárne konanie uznesením z 31. marca 2022 podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku zastavil (pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene).

25. V neposlednom rade najvyšší správny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na osobný prístup a postoj disciplinárne obvineného sudcu, ktorý svoju vinu priznal (a s podrobnou znalosťou súdnych spisov sp. zn. 36C/48/2012, 26Cb/270/2009, 26Cb/242/2010 a 26Cb/300/2010 jednotlivé prietahy na ústnom pojednávaní vysvetlil), vyjadril ľútosť (osobitne vo vzťahu k účastníkom jednotlivých konaní) a mieru svojho zavinenia ani nebagatelizoval, ani neprenášal na tretie osoby. Najvyšší správny súd teda dospel k záveru, že hoci sa disciplinárne stíhaný sudca dopustil porušenia

svojich povinností podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., toto porušenie bolo v podstatnej miere ovplyvnené preťaženosťou jeho súdneho oddelenia, napriek ktorej však bol disciplinárne stíhaný sudca (vo všeobecnosti) hodnotený, či už hodnotiacou komisiou, odvolacími senátmi alebo predsedom súdu pozitívne. Najvyšší správny súd teda, vychádzajúc zo zistení uvedených vyššie, považoval za dostatočné uložiť disciplinárne stíhanému sudcovi disciplinárne opatrenie - napomenutie v zmysle § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.. Takto uložené disciplinárne opatrenie považuje najvyšší správny súd za súladné so zákonom, primerané, spravodlivé, postačujúce na dosiahnutie účelu sledovaného zákonom s tým, že má za to, že bude dostatočne vplývať na sudcu, aby v budúcnosti nedošlo k opakovaniu skutkov, za ktoré bol disciplinárne stíhaný.